

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Ex eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

ornato. Summa religione p̄redito uiro, disertissimo doctorū antistiti. Eloquij romanorū principi iurecōsultissimo. Medico peritissimo apollineę artis expertissimo, diuinarū literarū interpreti p̄fectissimo, diuine pagine p̄fectori eximio, doctissimo bonarū artium doctori &c.

Iudici & p̄fectis urbium accōmodanda.

Incorruptissimo iuris administratori. Sanctissimo legū executori. Integerrimo legum interpreti. Vigilantissimo urbis p̄fecto diligenti admodum ciuitatis moderatori. Optimo morū censori Iustissimo cōdili. Acquisitissimo iudici, inuiolabili iusticie p̄sidi, fori totius splēdori

Ciuiibus & negociatoribus, ceterisq; bonis idonea.

Splendido ciui. Prudētissimo uiro, optimo ciui. Laudato admodū negociatori. Mercuriali uiro probissimo negociatorū optimo. Diligentī operario. Solerti opifici. Probo mercatori. Studioso scholastico. ingenuo adulescētī. Spectate indolis puero &c. Plura apud alios leges, & quisquis mediocriter doctus, per se facile inueniet. Sed cauendum, ut bene docet Sulpitius, ne lasciuis & quasi calamistratis & picturatis inscriptionibus animi leuitatem indicantibus utare, ut sunt illa purpureis literarū flosculis gēmisq; decurato. Suauissimo lepore pegasidī affluenti. Nitido scientię cingulo insignito. Plurima apud hunc leges sūmopere amplectenda. Erasmus ait. Deos diuos & dños appellare principes. gnatonicū est, nō eruditū. Idē maximus, optimusq; pprie integes, aut in sūmes pontifices cōuenit a Iosue mutuo sūptū. Puellas lepidas, bellas, bñ moratas dicim⁹, & pudicas &c. Matrone p̄teritq; habebūt uiroꝝ epitheta, gñe tm̄ imutato.

Erasmus.

Atq; hęc quidē cautio sit oportet, ne quę solū alijs congruunt in alios transferamus. ueluti si quis puellā uenerandā, aut senem iucundissimū nominet, uerūetiā ne quādo manifeste falsa trahamus. ut indoctum theologū grauissimū potius dicas q̄ eruditissimū. P̄sulē supinū quiduis potius q̄ uigilantē. Regē auarū, clementē magis q̄ munificū. Nā quisq; sibi cōsciū hęc in cōtumeliā trahit nō aliter, q̄ si deformē senē formosam puellā appelles. hęc Erasmus.

Ex eodem.

Potentia epitheta in salutatione uix tulerō, nisi siqua forte gnatonis num non habebunt. ut Ambrosius Laurētio Mellito nepoti. S. D. Tullius Tullie filie iucundissime. S. D. &c. In inscriptionibus autem modeste adhibere cuiuslibet. et, sed hominis nomine p̄elato, si quidem imperiosissima rerum consuetudo patiat hęc in modū.

Iacobo tutori iuris pontificij consultissimo reddatur Handvuerpfe agenu. Fausto Andrelino poetę diuino. Etiam si nunc receptū est, ut allentatiūcula nominū auferat, hūc in modū. Ornatissimo uiro magistro Antonio patricio Romano, Malui ego bonarū literarum studiosos cū his allentationibus, cūq; uulgata consuetudine, uelisc; (ut aiunt) pugnare. Varie pro materia utemur epithetis, ueluti principem a quo muneris quippiā coneris auferre, cuiue munere accepto gratias agas, intēpestiue fortissimū, inuicissimum appellaris, rectius munificentissimū aut benignissimū nominaturus. Ignosces primo errori dux mitissime, patere te exorari clemētissime cæsar. Turcarū uim a christianorū humeris depelle rex inuicite, restitue per calumniam oppressum æquissime iudex. In bonā partem accipias uir humanissime. Non meū est tibi consiliū impertiri uir prudentissime. In hmōi orationis genere nō sunt speciosa epitheta, sed argumēti pondus obtinent, hec ex Erasmo.

De transfigurandis epithetis. Ex eodem.

Transfigurantur hęc adiectiua non inelegāter in substantiua. Itaq; pō nominis uicem tenēt. Obsecro te pater piissime. Obsecro tuam pietatē pater. Gratulor tibi uir fortissime, gratulor tuę fortitudinī &c. Tuā inquā improbitatē appello. i. te improbe &c. his si modice, & in loco utamur, et grauiorē amplificādo reddemus orationē, & grata uarietate nominabimus, nā uulgo in his nullus est modus, neq; in loco faciunt hoc modo. dominatiōis tuę literas accepimus. Et reuerendissima tua p̄sentia mihi significauit, & charitati tuę breuiter respōdeo, & nostra paruitas dignissime paternitati tuę gratias agit. hęc ex Erasmo. Eiusdē studiū dicūtur contyronēs inquit idem, cuius sunt & hęc. Illa recte. stultitię meę tua prudentia sit p̄sidio. Nostrā te nuitatē tua liberalitas foueat, nostrā inopiā tua copia sustineat.

De seruitute epithetorum Ex eodē.

Fugiēda est infelicitas eorū qui se certis quibusdā uocibus alligant, quas magna superstitione imitari aut uerso p̄ferri ordine piaculū putant, ut pontificē summū, sanctissimū patrē nō dicamus episcopū reuerendū, abbatem uenerabilē, Regem christianissimū. Ducem illustrem. Comitē generosum, neq; fas esse hęc inter se cōmutari, ego miserrimū puto seruari uocabulis. Quid enim si regem pro patriæ salute sese periculis obijcientem piissimum dixerō, ridebit me crasso Vulphanus ore. Quid si summū pontificem optimū, maximūq; pastorem, non optime dixerō. At isti aliud dominus Petrus, & Petrus dominus, deq; his tricus doctissimi scilicet homines sudantes